

Nr 163

Av herr **Larsson** i Stockholm och fröken **Höjer**, om vidgad rätt till extra skatteavdrag enligt 50 § kommunalskattelagen.

Enligt 50 § i kommunalskattelagen kan skattskyldig, som fått sin skatteförmåga väsentligt nedsatt genom t. ex. olyckshändelse, sjukdom, ålderdom etc., erhålla ett extra skatteavdrag på upp till 3 000 kronor om vederbörande saknar tillgångar. Som tillgångar får man dock inte enligt anvisningarna till nämnda paragraf betrakta sedvanliga husgeråd, möbler och kläder, arbetsredskap, mindre bostadsfastighet av enklaste beskaffenhet o. s. v. Med »enklaste beskaffenhet» torde menas en standard jämförlig med äldre stuga. I varje fall kan egnahem icke inneslutas i begreppet. Departementschefen anför nämligen i prop. nr 203/1951 bl. a.

... Jag instämmer dock med de sakkunniga i att man vid fastställandet av existensminimum bör bortse från smärre tillgångar, där det måste anses obilligt att begära att den skattskyldige skall avyttra desamma för gäldande av skatt, t. ex. sedvanliga husgeråd, möbler och kläder, arbetsredskap, mindre bostadsfastighet av enklaste beskaffenhet o. s. v. Kontanta medel eller banktillgodohavanden ävensom belåningsbara egnahems- och villafastigheter böra dock regelmässigt beaktas ...

Är den skattskyldige folkpensionär kan han enligt de särbestämmelser som gäller för dessa få avdrag för den inkomsten, men om han därjämte har annan förtjänst och folkpensionen inte uppgår till minst hälften av den sammanlagda inkomsten förlorar han den möjligheten. Han kan då endast erhålla avdrag för nedsatt skatteförmåga enligt vad ovan anförts, men då måste han vara i avsaknad av tillgångar. Om vederbörande icke är folkpensionär och icke åtnjuter änke- eller änklingsbidrag men trots detta har med folkpensionären likvärdig inkomst, kan han icke erhålla samma skattelindring som denne om han äger tillgångar utöver vad ovan sagts. Ett exempel: En änka lider av kroppslig svaghet och kan på grund därav endast ha deltidstjänst. Hon är dock inte invalidiserad i den utsträckningen att hon är berättigad till invalidpension. Hennes inkomst ligger under den för orten gällande normalgränsen för beviljande av existensminimum, men hon kan inte erhålla dyligt på grund av att hon äger en egnahemsfastighet som är belåningsbar. Hon måste följaktligen låna för gäldande av sina skatter. Först sedan hon blivit helt medellös kan hon erhålla den skattelindring hon med hänsyn till sin låga inkomst borde ha.

Enligt vår mening bör en person som genom sparsamt och ordentligt leverne lyckats skaffa sig ett mindre kapital inte i skattehänseende komma

sämre till vid lika inkomst än den som inte tänkt på att spara för framtiden. Svårigheter att här göra en rättvis gränsdragning uppstår givetvis, men en väsentlig förbättring i det avseendet bör inte vara omöjlig att genomföra. En höjning av de kommunala Ortsavdragen upp i nivå med de statliga löser icke detta problem.

På grundval av det nu anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring av gällande författning att även personer med mindre tillgångar i kapital eller fastighet kan komma i åtnjutande av extra skatteavdrag enligt 50 § i kommunalskattelagen.

Stockholm i januari 1956

Martin Larsson

Gerda Höjer

Nr 164

Av herr **Ahman m. fl.**, om *restitution av skatt på bensin för motordrivna maskiner inom trädgårdsnäringen.*

Enligt nu gällande förordning utgår restitution av skatt på bensin för traktor i jordbruksdrift. Härvid innefattas i jordbruk även fältmässig odling av köksväxter, om den bedrivs i viss omfattning och vanliga fyrhjuliga gummihjulstraktorer användes. Bensindrivna gummihjulstraktorer användes emellertid även i handelsträdgårdar och plantskolor. I jordbruksnämndens cirkulär nr 75/1953 stipuleras, att restitution sker av skatt på bensin som förbrukas vid jordbruket, under förutsättning att traktor till väsentlig del användes vid jordbruksdrift. I jordbruksnämndens anvisningar till ansökan om restitution av bensinskatt för år 1955 (cirkulär nr 80/1955) lämnas det förtydligandet, att i jordbruksdrift inbegripes köksväxtodling på åker och större yrkesmässig fruktodling, men däremot icke handelsträdgårdar i egentlig mening och icke heller plantskolor. Det är uppenbart att denna kategoriklyvning medför orättvisa mot trädgårdsnäringens utövare, och det synes oss naturligt att även producenter av trädgårdsprodukter, inklusive träd- och plantskoleodlare, bör kunna erhålla restitution å bensinskatt. Inom trädgårdsnäringen användes även ett stort antal bensindrivna jordfräsar och andra motordrivna maskiner. De bensindrivna jordfräsarnas antal kan, enligt uppgifter från firmor som importerar och säljer jordfräsar, för närva-